

ಅರೀ ಗಂಗೆ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಆಕೆ ಆ ದಿನ ಮನೆಗೆ ಮರಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮನೆ ಪಕ್ಕದ ಗುಡ್ಡೆಯ ಮೇಲೊಂದು ಮರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಲೈಟಿನ ಬಲ್ಲೊಂದು ಉರಿಯುತ್ತಾ ತೂಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಆಕೃತಿಗಳ ಓಡಾಟ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಜೊತೆಗೊಂದಿಷ್ಟು ಕ್ಷೀಣ ದನಿಗಳು.

‘ಮೊನ್ನೆ ಜಡ್ಡಿಗದ್ದೀಗೆ ಹೋಪಕ್ಕಾರೆ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಮಾ ಇತ್ತು. ಇದಂತದ್ದಪಾ! ಎಂತೆಂತೋ ಕಾಣ್ತು’ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದ ಲೈಟಿನತ್ತಲೇ ಹುಬ್ಬು ಕೂಡಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ನೋಡಿದ ಗಂಗೆ, ನಿಡಿದಾದ ಶ್ವಾಸವೊಂದನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಣುಕು ಬ್ಯಾಟರಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ತನ್ನ ಸಂಚಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯ ಕೀಲಿಕ್ಕೆ ಹುಡುಕತೊಡಗಿದಳು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು, ತಡಸುತ್ತಾ ಬಲ್ಲಿನ ಸುಚ್ಚು ಅದುಮಿದರೆ ಫಕ್ಕನೆ ಬಲ್ಲು ಬರ್ನಾಫಬೇಕೆ. ‘ಘೋ! ಮತ್ತೆ ಹೋತಾ. ಈ ಸುಡುಗಾಡು ಲೈಟೊ ನಮ್ಮಾಂಗೇಯ. ಇದ್ದೊಂದು ನಮ್ಮಿ ತಾಪಾತ್ರಯ, ಇಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದ್ ನಮ್ಮಿ’ ಎಂದು ಬೈಯುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ದೀಪ ಹಾಕಿದಳು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಲೈಟಿನ